

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44662-03-13 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

בפני כב' השופט יחזקאל הראל – סגן הנשיא

תובעים
1. ירדן פליקס
ע"י עו"ד שמואל ילינק ואח'
2. המוסד לביטוח לאומי – פשרה
ע"י עו"ד בן צבי

נגד

נתבעות
1. הראל- חברה לביטוח בע"מ
ע"י עו"ד יעקובוביץ' ואח'
2. הרב יהודה פליקס
3. הפניקס- חברה לביטוח בע"מ
ע"י עו"ד עבדי ואח'

פסק דין

מבוא

- 1
- 2
- 3 1. לפני תביעת התובעת 1 (להלן: "התובעת") ילידת 17.10.82, בגין נזקי גוף שנגרמו לה
- 4 בשתי תאונות שאירעו בסמוך זו לזו. התאונה הראשונה אירעה ביום 23.3.12 והתאונה
- 5 השנייה אירעה ביום 9.4.12. התאונות הינן "תאונות דרכים" כמשמען בחוק הפיצויים
- 6 לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה – 1975 (להלן: "חוק הפלת"ד").
- 7
- 8 2. התביעה הוגשה כנגד הנתבעת 1 הראל חברה לביטוח בע"מ (להלן: "הראל") בגין
- 9 התאונה הראשונה ובגין התאונה השנייה, כנגד הנתבע 2 אשר נהג ברכב בו נסעה
- 10 התובעת וכנגד הנתבעת 3 מבטחת השימוש ברכב – הפניקס חברה ישראלית לביטוח
- 11 בע"מ (להלן: "הפניקס"). (הראל והפניקס תיקראנה להלן יחדיו לשם הקיצור:
- 12 "הנתבעות").
- 13
- 14 3. אין מחלוקת בשאלת החבות והכיסוי הביטוחי. המחלוקת הינה בשאלת שיעור הנזק
- 15 בלבד.
- 16

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44662-03-13 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

4. בהתאם להמלצת בית המשפט, נוכח מחלוקות שהתגלעו בין התובעת לנתבעות אשר לשיעור ניכויי תגמולי המל"ל בגין נכות כללית, הצטרף המל"ל כתובע נוסף. בתום שמיעת הראיות ועובר לשמיעת סיכומי הצדדים, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכם פשרה לפיו, מכל פיצוי שייפסק לתובעת ינוכה סך של 90,000 ₪, בגין תשלומי המל"ל המשויכים לתאונות נשוא התובענה. כן, הגיעו המל"ל והנתבעות להסדר בדבר סכום הפיצוי שישולם למל"ל על ידי הנתבעות.

7

5. פסק – הדין ניתן לאחר שהובאו לפני הראיות כדלקמן:

9

ראיות התובעת:

10 תצהירי עדויותיהן הראשיות וחקירותיהן הנגדיות של התובעת ואמה (להלן:

11 "האם"); חוות דעתם של המומחים הרפואיים שמונו על ידי בית המשפט; מסמכים

12

רפואיים ותיעוד רפואי.

13

ראיות הנתבעות:

14

תיעוד רפואי ומסמכים.

15

6. כל ההדגשות אינן מופיעות במקור, אלא אם ייאמר אחרת.

17

השתלשלות חיי התובעת עד למועד התאונה הראשונה:

19

7. בהיותה כבת 3 שנים אומצה התובעת על ידי הוריה המאמצים, שהינם שומרי מצוות

21 המתגוררים ביישוב שמעבר לקו הירוק. ייאמר כי הורי התובעת אימצו שני ילדים

22 נוספים, אח ואחות, וגידלו את שלושתם. התובעת הוצאה מבית הוריה הביולוגיים

23 בשל התעללות גופנית, הזנחה נפשית ואיחור משמעותי בהתפתחות גופנית ונפשית.

24 התובעת התקשתה בלימודיה ובהסתגלות חברתית בבית הספר. הערכה התפתחותית

25 שהתבצעה בהיותה בת 10, העלתה רמת משכל תקינה, קשיים בלמידה, (במיוחד

26 בתחום המילולי), ובעיות רגשיות.

27

8. התובעת למדה בבית ספר יסודי ביישוב בו התגוררה עם הוריה, לאחר מכן בחטיבת

29 הביניים באולפנה, ובהמשך שנה נוספת בבית ספר לתלמידים המתקשים בלימודים.

30 על רקע בעיות חברתיות, קשיים בלימודים וחזרתה בשאלה, עברה התובעת ללמוד

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44662-03-13 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1 בפנימייה תיכונית בעכו. במסגרת לימודיה בתיכון זה, שאינו תיכון דתי ומיועד לילדים
2 שנפלטו ממסגרות רגילות, סיימה התובעת לימודי בגרות של 35 יחידות.
3
- 4 9. מחודש יולי 2004 ועד לחודש אוגוסט 2008 עבדה התובעת סה"כ 20 חודשים והשתכרה
5 בכל התקופה 35,221 ₪, דהיינו כ-1,760 ₪ לחודש נומינלי בממוצע לחודש עבודה, וכ-
6 720 ₪ נומינלי בממוצע חודשי לכל התקופה.
7
- 8 10. בין השנים 2004 ל-2006 התגוררו הורי התובעת בארה"ב, במסגרת שליחות, בעוד
9 שהתובעת המשיכה בלימודיה בפנימייה בעכו, שכן בשל גילה לא התאפשר לה לקבל
10 אשרת כניסה לארה"ב.
11
- 12 11. מהתיעוד שהוגש ע"י התובעת עולה, כי עם עזיבתם של הוריה לארה"ב, לפרק זמן של
13 כשנתיים, החלה התובעת לעסוק בזנות לסירוגין, תוך ניסיונות להשתלב במעגל
14 התעסוקה הנורמטיבי וחזרה לזנות (מסמך "סלעית" מיום 18.2.16, ת/8).
15
- 16 12. נראה, כי עד לשנת 2010 הורי התובעת לא היו מעורים בחייה הפרטיים. כדברי האם:
17 **"היא הייתה מאד עצמאית והחלטית בדרך שלה והלכה לפי**
18 **הדרך שלה שלא התאימה לדרך שלנו בנושא דת, חברים שהיו**
19 **לה, הדרך שהיא בחרה".**
20 (עמוד 11 לפרוטוקול ישיבת יום 17.9.17).
21
- 22 13. בשנת 2010, שב והתהדק הקשר שבין התובעת להוריה, והיא שבה להתגורר בביתם,
23 שם היא **"...מרגישה מאד בטחון"**, כדבריה (עמוד 27 לפרוטוקול). שובה לבית הוריה
24 נבע גם בשל מצבה הכלכלי. בחודש יוני 2010 ובעצת הוריה, החלה בטיפול נפשי אצל
25 ד"ר וישנה פסיכיאטרית, עקב סימפטומים דיכאוניים וחרדתיים. הטיפול ניתן באופן
26 סדיר וכלל שיחות וטיפול תרופתי.
27
- 28 14. לאחר סיום לימודי התיכון, החלה התובעת ללמוד במגמה למחול במכללה למורים,
29 בכוונה להיות מורה לריקוד. בשל קשיים, לא סיימה את לימודיה במכללה. בהמשך
30 למדה בקורס מצילים ובקורס קוסמטיקאיות, אך לא עלה בידה לסיימם בהצלחה.
31

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44662-03-13 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1
- 2 15. בהמלצת ד"ר וישנה, ביום 13.3.11 הגישה התובעת למל"ל תביעה לגמלת נכות כללית.
- 3 בטופס התביעה התלוננה על דכאון; חרדות; קושי בתפקוד; חוסר כוחות. כן ציינה כי
- 4 לא עבדה בשל קושי נפשי. אותה עת נטלה התובעת תרופות פסיכיאטריות למיקטל
- 5 וציפרלקס, וכן אושפזה באשפוז יום בביה"ח מעייני הישועה. ייאמר כי מטעמי דת,
- 6 התובעת לא גויסה לשירות צבאי בצה"ל, על אף שהיא עצמה חדלה להיות שומרת
- 7 מצוות. לדבריה, המאבחן בלשכת הגיוס המליץ לה לבקש פטור מטעמי דת, ולא
- 8 מטעמים אחרים, היכולים לפגוע בסיכויי השתלבותה בשוק העבודה.
- 9
- 10 16. התובעת החלה את עבודתה ב"מגה" ביום 13.3.11, בתחילה, באמצעות חברת כוח
- 11 אדם ובהמשך ישירות ב"מגה". ביום 1.12.11 שכרה התובעת דירה בשערי תקווה,
- 12 ועברה להתגורר בגפה. התובעת התמידה בעבודתה, עד לקרות התאונה הראשונה.
- 13
- 14 17. שכרה הממוצע של התובעת בששת החודשים שקדמו לתאונה הראשונה עמד על סך
- 15 של 2,517 ₪. שכרה שולם על בסיס שכר המינימום בסך של 22 ₪ לשעה. יאמר כי שכר
- 16 המינימום במשק עלה ממועד התאונה הראשונה ועד מועד מתן פסק-הדין בכ-23%,
- 17 כך שלכאורה שכרה של התובעת בשערוך למועד פסה"ד עומד על סך של כ-3,100 ₪.
- 18
- 19 18. ביום 11.4.11 נבדקה התובעת על ידי וועדה רפואית במל"ל. התובעת פירטה בפני
- 20 הוועדה את השתלשלות חייה וציינה בין היתר, כי עבדה בעבודות שונות, אולם
- 21 לתקופות קצרות, וכי מרבית השנים לא עבדה. כן מסרה כי שלושה שבועות קודם לכן
- 22 החלה לעבוד ב"מגה". התובעת דיווחה על הטיפול הנפשי והתרופתי שקיבלה, וכן כי
- 23 הינה סובלת מחרדות; עצבים; כעסים; תיאבון תנודתי; מחשבות אובדניות בעבר,
- 24 אשר לא באו לידי ביטוי מעשי (תיק המל"ל נכות כללית – ת/5 לראיות המל"ל).
- 25
- 26 19. בפני הוועדה הרפואית הוצגו מסמכים רפואיים שנערכו על ידי ד"ר וישנה, בהם
- 27 מתוארים: השתלשלות חייה של התובעת; ההתעללות הקשה שעברה עובר לאימוצה;
- 28 קשיים לימודיים משמעותיים; לקויי למידה; הפרעות קשב וריכוז; חבירה ל"אנשי
- 29 שוליים"; קשיים חברתיים; אינטראקציות חברתיות מעטות, שהן מסוכנות ולא
- 30 מיטיבות; מצב רוח תנודתי מאד; התנהגות גרסביבית; אי יכולת לעבוד; תפקוד ברמה

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44662-03-13 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1 מינימלית במסגרת הבית; זקוקה לעזרה (מסמך מיום 27.2.11, ת/1).
- 2
- 3 20. במסמך מיום 6.2.12 שנערך על ידי ד"ר וישנה בסמוך לפני קרות התאונה הראשונה,
- 4 שבה ד"ר וישנה וחזרה על אשר כתבה במסמך מיום 27.2.11, אך עדכנה כי:
- 5 **"...במאמצים ענקיים היא מצליחה להחזיק במשרה חלקית**
- 6 **ביותר כקופאית, ואף משרה זו היא על כרעי תרנגולת וקשייה**
- 7 **עלולים להוביל לפיטוריה... קיים קושי ניכר בשמירה על מקום**
- 8 **תעסוקה וקושי אדיר בתפקוד ברמה היומיומית..."** (מסמך מיום
- 9 6.2.12, ת/1).
- 10
- 11 21. בדו"ח הוועדה הרפואית מיום 5.3.12 נכתב כי לנוכח קיצוצים ב"מגה", היא עובדת
- 12 כקופאית 3-4 ימים בשבוע, 5-6 שעות ליום, וכי במהלך עבודתה וכן לאחר סיום
- 13 העבודה, הינה חשה הקלה והטבה במצב רוחה. מנגד, בעת שאינה עובדת הינה מרבה
- 14 לישון.
- 15
- 16 22. הוועדה הרפואית מיום 15.3.12 קבעה לתובעת נכות רפואית זמנית בשיעור של 40%,
- 17 מצאה כי הינה יכולה לעבוד בהיקף חלקי בעבודות התואמות את כישוריה וכי איבדה
- 18 60% מכושרה להשתכר, עד ליום 30.4.13.
- 19
- 20 **השתלשלות חיי התובעת ממועד התאונה הראשונה ועד למועד פסק הדין:**
- 21
- 22 23. במועד התאונה הראשונה נהגה התובעת ברכבה כשאינה חגורה. כתוצאה מהתאונה
- 23 ניזוק הרכב בחזיתו. לדבריה, איבדה הכרתה (מסמך רפואי מיום 27.3.12). ממקום
- 24 התאונה, הועברה באמבולנס לביה"ח בלינסון. בבדיקה בחדר המיון, נמצאה חבלה
- 25 בעמוד שדרה צווארי. התובעת, אשר לא זכרה את פרטי התאונה, שוחררה מחדר
- 26 המיון לאחר בדיקה וטיפול, עם הוראות להמשך מנוחה וטיפול רפואי. לאחר התאונה,
- 27 סבלה מכאבים בצוואר, כתף שמאל ופלג גוף שמאל, לרבות ברגלה. ביום 27.3.12,
- 28 המליץ האורתופד שבדקה על שלושה שבועות נוספים של אי כושר לעבודה.
- 29
- 30 24. התאונה השנייה אירעה בדרכה של התובעת לטיפול פיזיותרפי. התובעת לא פנתה מיד
- 31 לאחר התאונה לקבלת טיפול רפואי. בלילה שלאחר התאונה, סבלה מהקאות מרובות

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44662-03-13 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1 והחלו כאבים בעיקר באזור גב תחתון. חרף זאת, לא פנתה לקבלת טיפול רפואי. ביום
2 17.4.12, שמונה ימים לאחר קרת התאונה השנייה, בשל הימשכות הכאבים בכתף
3 שמאל בעוצמה גבוהה, שלא הוקלו ע"י נוגדי הדלקת אותם נטלה מאז התאונה
4 הראשונה, פנתה התובעת לרופא המשפחה שהפנה לצילום רנטגן שהדגים שבר בחוליה
5 C7. בעקבות זאת, פנתה לחדר המיון בביה"ח בלינסון.
6
7 25. בחדר המיון בוצעה בדיקת C.T שהדגימה שבר חוליה C7 ובצלע הראשונה הימנית.
8 לאחר טיפול בחדר המיון, הועברה התובעת לאשפוז במחלקה האורתופדית, בין היתר,
9 לשם ביצוע בדיקת M.R.I צווארי, על מנת לבדוק אי יציבות. בבדיקה שבוצעה ביום
10 23.4.12, הודגם שבר דחיסה עם WEDGING, באספקט קדמי של גוף חוליה C7 עם
11 בצקת נלוות במח עצם בחוליה זו; שבר בפצט שמאלית של C7, ללא עדות לפתיחה
12 אחורית, ללא עדות להמטומה אפידורלית או אות חריג בעמוד השדרה. בבדיקה ע"י
13 יחידת ע"ש הוחלט על המשך טיפול שמרני עם צווארון פילדלפיה 24 שעות ביממה.
14 הבדיקות הנוירולוגיות נמצאו תקינות. התובעת שוחררה מביה"ח ביום 24.4.14, עם
15 הוראות להמשך חבישת הצווארון 24 שעות ביממה למשך שישה שבועות; המשך
16 מעקב הרופא המטפל; נוגדי כאבים לפי הצורך; הוראות לשוב לביה"ח במקרה של
17 החמרה במצב; המלצה לחופשת מחלה של 45 יום.
18
19 26. ביום 8.4.12, חידשה התובעת את הטיפולים אצל ד"ר וישנה, שהופסקו ככל הנראה
20 באופן זמני בעקבות התאונה. בדו"ח ממועד זה, נכתב בתמצית:
21 **"פגישה לאחר תאונת דרכים שעברה. רגרסיבית מאוד. בקושי**
22 **הצליחה להגיע לפגישה עקב מצוקה פיזית".**
23
24 בפגישה טיפולית מיום 16.4.12, נכתב:
25 **"הולכת יותר בחופשיות. מדברת יותר על בדידות. לקחה**
26 **הלוואות. קנתה את הכלבה מאחותה...הלכה היום כ-14 ק"מ**
27 **ברגל! (מצב רוח קצת עולץ מדי) (לא מאני). אמורה להיות**
28 **השבוע, אולי מחר ליד הצומת שבה היתה התאונה – 'הבטן**
29 **מתהפכת'. ההורים לא יודעים על מלוא חובותיה. מבינה**
30 **שהאובדן של האוטו יצרה (???) – לא קריא – ה.) גדולה מן**

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44662-03-13 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

1 ההורים. אנחנו מדברות על הקושי שלה לחוות ביטחון בקשר"
2 (מתוך מסמך נ/2).

3
4 בפגישה טיפולית עוקבת מיום 17.5.12, נרשם:
5 "התאונה מציפה תכנים קודמים, וקיימת הסלמה הן של הקושי
6 הגופני והן של הקושי הנפשי, והתמוטטות של הישגים מן
7 העבר".

8
9 27. התובעת לא שבה לעבודתה ב"מגה", וביום 23.5.12 פוטרה מעבודתה.

10
11 28. מהמסמכים הנוספים שנערכו ע"י ד"ר וישנה בתקופה מיום 4.6.12 ועד ליום 9.12.12
12 ואשר הופנו למוסדות השונים, לרבות למ"ל, עולה תמונה של החמרה במצבה הנפשי
13 של התובעת, וזאת בין היתר, עקב הפגיעה הפיזית וקושי להתמודד עם המצב הכלכלי
14 לאור חוסר התעסוקה. בתקופה זו חלה החמרה במערכת היחסים שבין התובעת
15 להוריה, בעוד אשר בחודשים שקדמו לתאונה חל שיפור ביחסים אלו. כן דיווחה ד"ר
16 וישנה במסמך מיום 14.10.12 שהופנה למ"ל:

17 "נראה כי התאונות עוררו כל ספקטרום הסימפטומים
18 שאפיינו את ירדן בעבר בתחילת הטיפול הנפשי, ובעוצמות
19 גבוהות יותר. תהליך השיפור שחל קודם נעלם, וכעת ישנן
20 התנהגויות רגרסיביות, שאינן מאפשרות לה לעבוד לפרנסתה או
21 לקיים יחסים בינאישיים סבירים."

22 באותה עת קיבלה התובעת טיפול תרופתי, והומלץ על העלאת המינון בחלקו.

23
24 29. ביום 3.9.12, הגישה התובעת תביעה לקצבת נכות כללית. ביום 10.12.12, נבדקה
25 בביה"ח לוינשטיין. בחוות הדעת הרפואית, נכתב כי התובעת מתהלכת ללא צליעה
26 ועצמאית במעברים. כן נכתב כי התובעת "מגיעה באוטו תוך חששות רבות". בגין
27 השבר בחוליה ע"ש, נקבעה לתובעת נכות זמנית מלאה ממועד התאונה ועד ליום
28 30.6.12. מאותו מועד נקבעה, בגין השבר, נכות צמיתה בשיעור של 20%.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44662-03-13 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1 30. התובעת המשיכה כל העת בקבלת הטיפול הנפשי אצל ד"ר וישנה, כפי שעולה מהתיעוד
2 הרפואי ומקבלות שהוגשו. בחודש ספטמבר 2013 הפסיקה התובעת את קבלת הטיפול
3 בשל קשיים כלכליים, ובשנת 2014 שבה וחידשה את הטיפול.
4
- 5 31. כאמור, התובעת עשתה מאמצים לעבור הכשרות מקצועיות, לרבות לימודים בסמינר
6 הקיבוצים במסלול רפואה סינית. הלימודים החלו, ככל הנראה, בחודש אפריל 2013.
7 התובעת הפסיקה את לימודיה בסמינר בחודש אוגוסט 2014 מבלי שסיימה את
8 לימודיה (ת/7).
9
- 10 32. בחודש פברואר 2015, החלה התובעת בטיפול במסגרת מרכז היום של סלעית, שהינו
11 מערך טיפולי תמיכתי לנשים במעגל הזנות. עסקינן:
12 **"במסגרת מרכז – יום באוריינטציה שיקומית, הפועלת חמישה ימים**
13 **בשבוע, למשך שבע שעות בבוקר. ההשתתפות במסגרת דורשת**
14 **מחויבות, תפקוד רציף, עמידה בזמנים ושמירה על סדר יום. במהלך**
15 **הטיפול במרכז היום, המטופלות עוברות קבוצות טיפוליות שונות וכן**
16 **קבוצות לרכישת מיומנויות הנדרשות להשתלבות במעגל התעסוקה**
17 **והחברה בכלל.**
18 **תחילה, ירדן התקשתה להתרגל למסגרת ולסדר היום, ניכר קושי**
19 **משמעותי לתפקד בצורה תקינה ובאופן רציף והיא הרבתה לאחר**
20 **ולהיעדר. עם התקדמות הטיפול, היא החלה לתרגל שגרת חיים תקינה**
21 **ולעמוד במטלות ובדרישות המסגרת, לרוב. ניכר היה קושי חברתי**
22 **משמעותי במרחב הקבוצתי של הטיפול והעיסוק בפן החברתי**
23 **ובהתמקמותה בקבוצה העסיק אותה רבות.**
24 **עם כניסתה למרכז – יום, היא החלה טיפול פרטני איתי והגיעה לשיחות**
25 **טיפוליות באופן קבוע אחת לשבוע. במהלך חודשים אלו, נוצר קשר עם**
26 **ירדן ונעשתה עבודה רגשית משמעותית סביב יצירת קשר, נתינת אמון,**
27 **המצאות בקרבה, חשיפה של אירועים קשים מעברה והקשר שמקיימת**
28 **עם בני משפחתה. לאורך חודשי שהותה במרכז היום, ירדן הגיעה,**
29 **התמידה והתקדמה בטיפול הפרטני. בנוסף, החלה טיפול פסיכיאטרי**
30 **בסלעית, הכולל נטילת טיפול תרופתי, והיא נמצאת במעקב פסיכיאטרי**
31 **מאז ועד היום.**

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 13-03-44662 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

1 לאחר כחמישה חודשים מקליטתה ... ירדן סיימה את מרכז – היום
2 לאחר שהשיגה התקדמות מרשימה הן בפן התפקודי והן בפן הרגשי
3 וניכר כי הינה בשלה לצאת לעבוד.
4 בחודש אוקטובר, ירדן התראיינה והתקבלה לעבודה ב"סופר-פארם"
5 תוך ליווי תעסוקתי על ידנו. מאז, היא עובדת שם באופן רציף ונמסר
6 לרכזת התעסוקה של סלעית כי היא מוערכת מאוד במקום עבודתה וכי
7 הממונים עליה מרוצים מתפקודה ונוכחותה.
8 ... באופן כללי ניתן לומר כי על אף הקשיים וההתמודדויות של ירדן
9 בתעסוקה, במרחב החברתי, בעבודה ובטיפול שאינו אינטנסיבי כשהיה,
10 היא מצליחה לתפקד ברמה גבוהה, שומרת על מקום העבודה בצורה
11 מעוררת התפעלות ומשמרת קשר טיפולי עם המטפלת הפרטנית. כמו
12 כן, נראה כי לרוב יציבה מבחינה נפשית ופונה בבקשת עזרה כאשר חשה
13 מצוקה כלשהיא, בין אם פסיכיאטרית ובין אם פסיכולוגית. נראה כי
14 מסגרת של טיפול ועבודה קבועה מיטיבים עימה" (מסמך מיום 18.2.16,
15 ת/8).

16
17 33. בחודש נובמבר 2015, החלה התובעת לעבוד בסניף "סופר פארם" במתחם "שרונה".
18 יום עבודתה הינו בין 4 ל-8 שעות, בהתאם לצרכי הסניף. בעדותה, מסרה כי מעסיקיה
19 מרוצים מעבודתה ומתפקודה. עיון בתלושי שכרה, מעלה כי זה שולם על בסיס שכר
20 המינימום בסך של 27 ₪ לשעה; כי היקף עבודתה מאז חודש ספטמבר 2016 עלה; וכי
21 שכרה הממוצע בחודשים ינואר-יוני 2017 עמד ע"ס של 5,617 ₪ ברוטו.

22
23 34. לדברי התובעת, מעסיקיה מרוצים ממנה, ועל כן לאחרונה סיימה קורס הסמכה מטעם
24 סופר פארם כנטורופטית, וכי עקב כך היא צפויה לתוספת שכר בסך של כמה מאות ₪
25 לחודש. לדבריה, מפעם לפעם, היא אף משמשת כאחראית משמרת.

הנכות הרפואית בתחום האורתופדי

26
27
28
29 35. בסוף שנת 2013, נבדקה התובעת ע"י המומחה הרפואי מטעם ביהמ"ש, ד"ר אלי
30 אשכנזי, אורתופד. בבדיקתו את התובעת, מצא המומחה הגבלה קלה בתנועות עמ"ש
31 צווארי בעיקר בסיבוב לימין; רגישות ניכרת בספזאם בשרירי הצוואר. ד"ר אשכנזי
32 אישר כי בבדיקת M.R.I וצילום צוואר נצפה שבר בגוף חוליה C7 עם עדות לאיבוד

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 13-03-44662 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1 הלורדוויס הצווארי. בבדיקת C.T צווארי עדכני הדגים מצב לאחר ריפוי שבר בחוליה
2 C7, עם קיפוזיס באזור השבר.
3
4 36. המומחה מצא כי לאחר התאונה הראשונה, החלה התובעת לסבול מכאבי צוואר
5 שהחמירו עקב התאונה השנייה. ד"ר אשכנזי קבע, כי נותרה לתובעת נכות לצמיתות
6 בשיעור של 6% לפי סעיף 37 (5) (א) לתקנות המל"ל (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה),
7 תשט"ו – 1956, (להלן: "התקנות"), ו-5% נכות לפי סעיף 37 (8) (א) בגין שבר שהתרפה
8 בגוף החוליה עם קיפוזיס צווארית.
9
10 37. המומחה ייחס בחלקים שווים לכל אחת מהתאונות, את הנכות בגין ההגבלה בתנועות
11 הצוואר, ואת הנכות בגין השבר לתאונה השנייה בלבד.
12
13 38. התובעת שלחה למומחה שאלות הבהרה אולם, הוא לא שינה מחוות דעתו. המומחה
14 לא זומן לחקירה ע"י מי מהצדדים.
15
16 **הנכות הרפואית בתחום הנפשי**
17
18 39. ביום 3.2.14 וביום 19.3.14, נבדקה התובעת ע"י פרופ' דב אלכסנדרוביץ פסיכיאטר.
19 בחוות דעתו סקר המומחה בקצרה את קורות חייה. התובעת דיווחה למומחה כי
20 לאחר התאונות מצבה הנפשי החמיר; חלה הרעה במערכת היחסים בינה לבין הוריה,
21 עד כדי נתק; אי יכולת להמשיך בעבודה; מנסה לשקם את עצמה באמצעות לימודים,
22 אך מתקשה בכך; הפסיקה את הטיפול אצל ד"ר וישנה בשל אילוצים כלכליים, אף כי
23 מרגישה שזקוקה לטיפול.
24
25 40. המומחה מצא כי הופעת התובעת מסודרת, אך לא מטופחת; נראית מדוכדכת; חסרת
26 ביטחון עצמי; משתפת פעולה בבדיקה; מהלך החשיבה תקין, אך לא ממוקד; לפעמים
27 הבודק צריך למקד את השיחה, על מנת להבין בדיוק את מה שהיא רוצה לומר; נוטה
28 להתרכז בקשיים שלה בתחום יחסים בין-אישיים; לא מעלה את נושא התאונות ואת
29 מצבה הנפשי מאז (בניגוד למה שקורה במצבים דומים בדרך כלל), עד אשר הבודק
30 שואל אותה; אין תכנים חריגים; מצב הרוח מדוכדך, תואם את תוכן השיחה; בוחן

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44662-03-13 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

1 המציאות תקין; תובנה למצבה קיימת; השיפוט לעיתים ילדותי; ציור אדם דל
2 בפרטים, אך אין בו שיבוש תדמית הגוף.
3 המומחה קבע כי בגין התאונות הוחמר מצבה הנפשי של התובעת ב-10% בשל הפרעת
4 הסתגלות עקב דכאון מתמשך בתגובה למתח, וזאת לתקופה של שנה, ומתום אותו
5 מועד קבע לתובעת בגין התאונות נכות לצמיתות בשיעור של 5% לפי ס' 34 (א' – ב')
6 (מותאם) לפי אותה אבחנה.
7 המומחה קבע כי לא ניתן להפריד בין חלקה של כל תאונה בשל סמיכות הזמנים
8 ביניהן, ומשכך חילק הנכות ביניהן בחלקים שווים.
9 כן קבע המומחה כי לתובעת נכות נוספת בשיעור של 20% שאינה קשורה לתאונה. נכות
10 זו נקבעה בגין הפרעה על רקע טראומת ילדות והתפתחות מאוחרת.

11

12 41. הצדדים לא שלחו למומחה שאלות הבהרה. הנתבעת 3 זימנה את המומחה לחקירה,
13 אך חזרה בה מכוונתה זו.

14

15 **הנכות הרפואית בגין התאונות**

16

17 42. הנכות הרפואית בגין התאונה הראשונה הינה בשיעור של כ-5.4%, ובגין התאונה
18 השנייה כ-10%. הנכות הרפואית המשוקללת בגין שתי התאונות הינה בשיעור של כ-
19 15%.

20

21 **הנכות התפקודית**

22

23 43. סיפור חייה של התובעת מלמד עד כמה חייה היו ונתרו קשים. לאירועים חיצוניים
24 קיימת השפעה מרובה על מצבה הנפשי ותפקודה. נסיעת הוריה לחו"ל לתקופת זמן
25 של כשנתיים ימים לא היטיבה עמה, וגרמה להתדרדרות במצבה הנפשי ובתפקודה
26 בחיי היום יום. התובעת נזקקה ונזקקת לתמיכה ולעידוד של הוריה, מטפליה בתחום
27 הנפשי, חבריה ומעסיקיה. לכל אחד מאלו יש השפעה ניכרת על יכולת תפקודה,
28 ולתרומה, חיובית או שלילית, למצבה ותפקודה.

29

30 44. סיפור חייה מלמד כי לתובעת מוטיבציה ורצון גבוהים להצליח, על אף מגבלותיה, וכל
31 הצלחה, ולו גם חלקית, מגבירה את יכולת תפקודה והשתלבותה, בעיקר במעגל

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44662-03-13 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1 העבודה. במהלך השנים, לפני התאונות ולאחריהן, עשתה התובעת מאמצים לשקם
2 את עצמה ולהתמחות במקצועות שיביאו לידי ביטוי את יכולותיה. ניכר הוא כי
3 התובעת שואבת עידוד רב וכוחות מהצלחותיה בעבודתה. מנגד, כאשר אינה מצליחה
4 לתפקד בעבודתה, היא מתקשה להתגבר על כך.
5
- 6 45. התנהלותה של התובעת מאז תחילת עבודתה ב"סופר פארם", מלמדת על רצונה העז
7 להשתקם. מהראיות שהובאו ומחקירתה הנגדית עולה כי הינה מודעת למגבלותיה,
8 וכי חרף זאת הינה עושה כל שלאל ידה על מנת לתפקד תפקוד תקין וסביר ככל
9 האפשר, בהתחשב במגבלותיה.
10
- 11 46. התובעת לא ניסתה להאדיר את נזקיה - נהפוך הוא. התובעת מגלה מוטיבציה גבוהה
12 שבאה לידי ביטוי בשנתיים האחרונות, מאז השתלבה בתחילה במסגרת סלעית,
13 ובהמשך גם בעבודתה ב"סופר פארם". מעסיקיה שבעי רצון מעבודתה, כפי שניתן
14 ללמוד גם מהפנייתה לקורס במימונם, תוך התחייבות התובעת להתמיד בעבודתה
15 ב"סופר פארם". התובעת אף ממלאת, מפעם לפעם, תפקיד של אחראית משמרת.
16
- 17 47. ברי כי תפקודה של התובעת בשנתיים האחרונות אינו נופל מתפקודה בשנה שלפני
18 התאונה, ואף עולה עליו. משכך, יש מי שיטען כי נכותה הינה נכות תפקודית בשיעור
19 נמוך ביותר.
20 ברם לדעתי, התאונות גרמו להחמרה משמעותית בתפקודה ובמצבה של התובעת
21 וגרמו הלכה למעשה, בבחינת "הקש ששבר את גב הגמל", ליציאתה ממעגל העבודה
22 לתקופה של כשלוש שנים וחצי. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהראיות שהובאו, לפיהן
23 עבודתה ב"מגה" עלולה הייתה להיפסק, בשלב כזה או אחר.
24
- 25 48. לכאורה, התנהלותה ותפקודה של התובעת בשנתיים האחרונות, אל מול התנהגותה
26 ותפקודה בשנים שקדמו לתאונה לכאורה, אינם מתיישבים עם קביעות המומחים
27 הרפואיים, אשר הצדדים לא חלקו עליהן. לו התובעת היתה שבה למעגל העבודה זמן
28 קצר לאחר התאונות ומתמידה בעבודתה, יכול ואכן ניתן היה לפקפק בקביעות
29 המומחים. ברם, משהתובעת חדלה לעבוד מיד עם קרות התאונה הראשונה, ושבה
30 למעגל העבודה רק בחלוף כשלוש שנים וחצי - היא הנותנת כי לנכות זו השפעה
31 משמעותית על יכולת תפקודה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44662-03-13 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1
- 2 49. התובעת, חרף פגיעתה האורתופדית והנפשית, עשתה מאמצים, בתמיכת הוריה,
- 3 הטיפול השיקומי שקבלה ב"סלעית" והטיפול הנפשי, להתגבר על מגבלותיה, תוך
- 4 שהיא שואבת עידוד ותעצומות נפש מהצלחותיה.
- 5
- 6 50. מצבה של התובעת היה שברירי עובר לתאונות, והפך לשברירי אף יותר לאחריהן.
- 7 עסקינן בנכויות במישור הפיסי והנפשי, שהתווספו למצב נפשי לא קל שהיה עובר
- 8 לתאונות. תרומתן של נכויות אלו משמעותית יותר, דווקא על רקע מצבה עובר
- 9 לתאונות.
- 10
- 11 51. קורות חייה של התובעת לפני התאונות ולאחריהן אינם תואמים לסיטואציות שכיחות
- 12 של נפגעים כדוגמתה. טענות התובעת בתחשיב הזנק מטעמה שהוגש ביום 10.12.14,
- 13 כי כושר השתכרותה לפני התאונות עמד על כ- 5,000 ₪ נראו כמשאלת לב בלבד. מנגד,
- 14 טענתה כי לאחר התאונות נפלטה משוק העבודה נראתה סבירה, (בהמשך אדרש
- 15 לשאלה האם בגינן בלבד, או גם בגינן), בהתחשב בעובדה כי במשך כשלוש שנים וחצי
- 16 לא שבה למעגל העבודה.
- 17
- 18 52. חרף האמור לעיל, להפתעת הכל, בסמוך לפני הגשת ראיותיה המשלימות, הסתבר כי
- 19 התובעת שבה למעגל העבודה והוכיחה כי פוטנציאל השתכרותה, על אף מומה לפני
- 20 התאונות שהחמיר בעקבותיהן, עולה אף על טענותיה בתחשיב הזנק מטעמה, וכי
- 21 תפקודה בשנתיים האחרונות, טוב משמעותית מתפקודה עובר לתאונות.
- 22
- 23 53. מחד לא ניתן להתעלם ממצבה של התובעת עובר לתאונות, אך מנגד, גם לא ניתן
- 24 להתעלם ממצבה הרפואי בעקבותיהן. משכך, יש למצוא את נקודת האיזון הסבירה
- 25 והנכונה, בנתוני החריגים של התובעת, הפועלים לחובת, אך גם לזכות, שני הצדדים.
- 26
- 27 54. התרשמתי כי עסקינן בבחורה, תמימה, דכאונית, שאינה מנסה לטיח את העובדות
- 28 וליפות את תמונת חייה עובר לתאונה. ניכר היה כי אינה מסוג העדים שעצה משפטית
- 29 של בא כוחה, עובר לעדותה, תיושם בפועל. התובעת הציגה את הדברים כהווייתם, כך
- 30 ולא אחרת.
- 31

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44662-03-13 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

1 55. שובה של התובעת למעגל העבודה בשנת 2011 נעשה לאחר שהטיפול הנפשי שקבלה
2 מד"ר וישנה בצירוף הטיפול התרופתי, הביאו לשיפור במצבה התפקודי וביכולתה
3 לשוב למעגל העבודה ולתפקוד סביר, בהתחשב בנסיבות, בחיי היום יום.

4
5 56. התובעת המשיכה בקבלת הטיפול הנפשי אצל ד"ר וישנה עד לחודש ספטמבר 2013,
6 אך כל אותה תקופה לא שבה למעגל העבודה. בשנת 2014 חידשה את הטיפול במקביל
7 ללימודיה. בחודש פברואר 2015 החלה התובעת את ההכשרה והתמיכה ב"סלעית",
8 שהביאו לחזרתה לשוק העבודה.

9
10 57. המסקנה המתבקשת הינה כי לתובעת רצונות ואף יכולות תפקוד סבירים בהתחשב
11 בנסיבות, בכפוף לתמיכה מקצועית, נפשית ולתמיכת הוריה. ברם, אירוע חריג כדוגמת
12 נסיעת הוריה לחו"ל וקרות התאונות, עלול לגרום ליציאתה משוק העבודה.

13
14 58. בשקלול הכללי מצאתי כי יהא זה נכון לקבוע כי נכותה התפקודית של התובעת הינה
15 בשיעור של 20%.

16
17 **מהו בסיס השכר לפיו יש לחשב את פוטנציאל השתכרותה של התובעת?**

18
19 59. כפי שפורט לעיל בהרחבה, קביעת מסמרות "עובדתיות" ביחס להמשך תפקודה של
20 התובעת אלמלא התאונות, מאז התאונות ועד למועד מתן פסה"ד, ובמיוחד הערכות
21 בדבר פוטנציאל השתכרותה לעתיד הינה קשה.

22
23 60. להערכתי, אלמלא התאונות התובעת הייתה מתמידה בעבודתה ב"מגה" במשך מספר
24 חודשים נוספים, לאחריהם הייתה צפויה לשוב ולהיפלט ממעגל העבודה לתקופה
25 מסוימת. להערכתי, אלמלא התאונות, הטיפול הנפשי שקבלה התובעת מד"ר וישנה
26 ותמיכת הוריה היו מאפשרים את חזרתה לעבודה מוקדם בהרבה ממועד שובה למעגל
27 העבודה בסוף חודש אוקטובר 2015.

28 משכך, מצאתי כי יהא זה נכון לפסוק לתובעת פיצוי בגין אובדן שכר מלא ממועד
29 התאונה הראשונה ועד ליום 31.8.12, שהינו להערכתי מועד פיטוריה הצפויים
30 מעבודתה ב"מגה", בלא קשר לתאונה.

31

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44662-03-13 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

1 61. בגין התקופה שמיום 1.9.12 ועד לתחילת עבודתה של התובעת ב"סופר פארם" נכון
2 יהיה לפסוק לתובעת פיצוי גלובלי המביא בחשבון את כלל הנתונים שפורטו לעיל.

3

4 62. אשר לעתיד – בהתחשב בשכרה הנוכחי, הצפוי להגיע עד לכדי כ-6,000 ₪; ; בנכותה
5 התפקודית; ; בתפקודה בעבר; ; באפשרות כי בלא כל קשר לתאונות התובעת עלולה,
6 מעת לעת, להיפלט משוק העבודה - מצאתי כי יהא זה נכון לקבוע כי פוטנציאל שכרה
7 לעתיד הינו בסך של 4,800 ₪ לחודש.

8

9 הפסד השתכרות מלא ממועד התאונה הראשונה ועד למועד התאונה השנייה

10

11 63. בעת קרות התאונה השתכרה התובעת סך של 2,517 ₪ לחודש. בגין התקופה הנדונה
12 זכאית התובעת לפיצוי בסך של 1,360 ₪ לפי ערכו נכון למועד פסה"ד. הפיצוי בגין
13 רכיב נזק זה יושת על הראל בלבד.

14

15 הפסד השתכרות ממועד התאונה השנייה ועד ליום 31.8.12

16

17 64. בגין התקופה הנדונה זכאית התובעת לפיצוי בסך של 13,000 ₪ לפי ערכו נכון למועד
18 פסה"ד.

19

20 הפסד השתכרות חלקי מ-1.9.12 ועד ליום 25.10.15 מועד תחילת עבודתה ב"סופר פארם"

21

22 65. בגין התקופה הנדונה מצאתי כי יהא זה נכון לפסוק לתובעת פיצוי על דרך של אומדנה,
23 בסך של 30,000 ₪ לפי ערכו נכון למועד פסה"ד.

24

25 הפסד כושר השתכרות לעתיד

26

27 66. עד לגיל 67 נותרו לתובעת 32 שנות עבודה. על בסיס שכר של 4,800 ₪ ונכות תפקודית
28 בשיעור של 20%, מצאתי לפסוק לתובעת פיצוי בסך של 236,364 ₪.

29

30

31

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44662-03-13 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

הפסד הפרשות מעביד לפנסיה

1
2
3 67. הפסדי השכר של התובעת מסתכמים בסך של 280,724 ₪. התובעת זכאית לפיצוי
4 בשיעור של 12% מהפסדי השכר בגין הפסד הפרשות מעביד לפנסיה. מצאתי לפסוק
5 לתובעת ברכיב נזק זה סך של 33,687 ₪.

נזק לא ממוני

6
7
8
9 68. בגין התאונה הראשונה נקבעה לתובעת נכות צמיתה בשיעור של 3% בגין הגבלה
10 בתנועות הצוואר ונכות לצמיתות בשיעור של 2.5% בתחום הנפשי וסה"כ כ-5.4%.
11 מצאתי כי יהא זה נכון לפסוק לתובעת פיצוי בסך של 15,000 ₪ בגין הנזק הלא ממוני
12 עקב התאונה הראשונה. בפיצוי בגין רכיב נזק זה תישא הראל בלבד.

13
14 69. בגין התאונה השנייה נקבעה לתובעת נכות לצמיתות בשיעור של כ-10%. בגין תאונה
15 זו אושפזה התובעת למשך 7 ימים. בתאונה זו נגרמו לתובעת, בין היתר, שני שברים.
16 בגין הנזק הלא ממוני עקב התאונה השנייה, זכאית התובעת לפיצוי בסך של 20,689
17 ₪. בפיצוי בגין רכיב נזק זה תישא הפניקס בלבד.

מהו חלקה של כל אחת מהתאונות בפיצוי שיש לפסוק לתובעת

18
19
20
21 70. כאמור, בחודש מרץ 2011 החלה התובעת את עבודתה במשרה חלקית כקופאית
22 ב"מגה". התובעת התמידה בעבודתה זו, אם כי תוך קשיים, עד למועד התאונה
23 הראשונה. עם קרות התאונה הראשונה לא שבה לעבודתה, ובעת שארעה התאונה
24 השנייה הייתה בתקופת אי כושר מלאה.

25
26 71. הנכות שנקבעה לתובעת בכל הנוגע להגבלות תנועה בע"ש צווארי ולתחום הנפשי,
27 חולקה ע"י המומחים בחלקים שווים בין שתי התאונות. בנוסף, נקבעה לתובעת בגין
28 התאונה השנייה נכות צמיתה בשיעור של 5% עקב שבר דחוס בלי תזוזה ניכרת,
29 שהתאחה בקיפוזיס. יאמר כי בתאונה השנייה נשברה גם אחת מצלעותיה של
30 התובעת, אולם לא נותרה נכות צמיתה בגינה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44662-03-13 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

72. נכותה המשוקללת של התובעת בגין שתי התאונות הינה בשיעור של 15.03%. חלקה
היחסי של התאונה הראשונה בנכותה הרפואית הינו כ-36% בעוד שחלקה היחסי של
התאונה השנייה הינו כ-64%. הנתבעות חלוקות בשאלה מהי "תרומתה" היחסית של
כל אחת מהתאונות לנזקי התובעת. מאחר והתאונות אירעו בסמוך זו לזו, נבצר
מהמומחים הרפואיים שמונו ע"י ביהמ"ש, לבצע חלוקה שאינה שווה בין שתי
התאונות, למעט הנכות הנוספת שנגרמה בגין השבר שיוחסה לתאונה השנייה.
הדעת נותנת כי השפעת פגיעות נוספות על אדם שממילא היה פגוע עוד קודם לכן,
חמורות יותר מהשפעתן, על מי שלא סבל מכל ליקוי ותפקד כדבעי.

73. חומרתי המיידית של שני השברים שנגרמו לתובעת בגין התאונה השנייה הינה בעלת
עוצמה והשלכות מיידיות גבוהות יותר, על מי שהינו ממילא פגוע בהשוואה לאדם
בריא. מטבע הדברים, שברים בעמוד שדרה ובצלעות גורמים להגבלת תנועות
משמעותית עד לאיחויים. הנכויות הנוספות, ובעיקר הנכות הנפשית ממנה סבלה
התובעת עובר לתאונה ואשר החמירה בעקבותיה, העצימו, מעבר לחלקן היחסי, את
חומרת הפגיעה והשלכותיה על התובעת.

74. לפיכך, מצאתי כי יהא זה נכון לקבוע כי חלקה של התאונה הראשונה בנזקי התובעת
הינו בשיעור של 25%, וחלקה של התאונה השנייה בנזקי התובעת הינו בשיעור של
75%.

הוצאות רפואיות לעבר ולעתיד והוצאות נסיעה לטיפול רפואי

75. עובר לתאונה טופלה התובעת על ידי ד"ר וישנה. פרופ' אלכסנדרוביץ המליץ בחוות
דעתו מיום 28/3/14, כי תמשיך בקבלת טיפול זה במסגרת פרטית לתקופה של שנה.
המומחה קבע כי עלות הטיפול מסתכמת בסכום של 25,000 ₪, וכי יש לשייך את
מחציתה בלבד לתאונות.

76. מהתיעוד הרב שהוגש עולה כי התובעת אכן טופלה גם לאחר התאונה, וכיום נמצאת
בטיפול ב"סלעית", אשר, ככל הנראה, אינו כרוך בתשלום. התובעת הגישה קבלות על
טיפולים אצל ד"ר וישנה בסך כולל של כ-11,500 ₪. כן הוצגו קבלות ע"ס של כ-600
₪ בגין נסיעות ותרופות.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 13-03-44662 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

1
2 77. יש להניח כי גם בעתיד תידרש התובעת להמשך טיפול פסיכיאטרי, אשר חלקו יידרש
3 בגין התאונות. לפיכך מצאתי, כי יהא זה נכון לפסוק לתובעת, על דרך של אומדנה,
4 פיצוי בסך של 30,000 ₪ בגין הוצאות רפואיות לעבר ולעתיד, לרבות הוצאות נסיעה
5 לטיפול רפואי.

עזרת הזולת

6
7
8
9 78. קורות חייה של התובעת מלמדים כי הינה נדרשת לליווי ותמיכה של בני משפחתה
10 וגורמים מקצועיים, בנוסף לפסיכולוגים, על מנת לשמור על רמת תפקוד סבירה.
11 התובעת נדרשה לכך גם אלמלא התאונות, אך ביתר שאת לאחריהן. יש להביא בחשבון
12 את גילם של הורי התובעת אשר לא ירחק היום בו תאלץ התובעת להיעזר באחרים.

13
14 79. מצאתי כי יהא זה נכון לפסוק לתובעת, על דרך של אומדנה, פיצוי בסך של 30,000 ₪
15 בגין עזרת קרובים לעבר ולעתיד, ובגין תמיכת צד שלישי בשילוב עם עזרת ההורים וכן
16 במקומם.

מהו אחוז הריבית לפיו יש להוון את כספי הפיצוי לעתיד הנפסק לתובעת.

17
18
19
20 80. לטענת התובעת, יש להוון את הפיצוי שנפסק לה לפי ריבית בשיעור של 20%, בעוד
21 שלטענת הנתבעות אין לסטות מהריבית הנהוגה בשיעור של 3%.

22
23 81. לעניין זה אפנה לנימוקי פסק דינו של כב' השופט בראל בת.א. (ים) 53143-09-12 ש'.
24 ב' נ' המאגר הישראלי לביטוחי רכב – "הפול" (28.3.17) בו נדחתה בקשה דומה
25 שהוגשה ע"י התובעים.

26
27 82. עם זאת, אוסיף ואומר למעלה מהדרוש, כי לטעמי יכול והיה מקום להידרש לטענה זו
28 לו גמלאות המל"ל שנוכו מהפיצוי שנפסק היו מחושבות לפי ריבית בשיעור של 2%
29 ולא 3% כפי שחושבו. פסיקה על בסיס שונה הייתה גורמת לעיוות דין כלפי הנתבעות.
30 ר' לעניין זה סי' 70-82 לפסק דיני מיום 13.10.16 בת.א. (הרצ'י) 154702/09 פלוני נ'
31 הפול המאגר הישראלי לביטוחי רכב בע"מ.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 13-03-44662 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

83. סוף דבר – הבקשה נדחית.

סיכום

84. להלן פירוט נזקי התובעת המשויכים לתאונה הראשונה בלבד:

הפסד השתכרות מלא ממועד התאונה		
הראשונה ועד מועד התאונה השנייה	-	₪ 1,360
<u>נזק לא ממוני בגין התאונה הראשונה</u>	-	<u>₪ 15,000</u>
סה"כ	-	₪ 16,360

85. להלן נזקי התובעת המשויכים לתאונה השנייה בלבד:

נזק לא ממוני בגין התאונה השנייה	-	₪ 20,689
---------------------------------	---	----------

86. להלן פירוט נזקי התובעת המשויכים לתאונה הראשונה והתאונה השנייה גם יחד

לתקופה שמיום 1.9.12:

הפסד השתכרות מלא לעבר		
ממועד התאונה השנייה ועד		
ליום 31.8.12	-	₪ 13,000
הפסד השתכרות חלקי לעבר	-	₪ 30,000
הפסד כושר השתכרות לעתיד	-	₪ 236,364
הפסד הפרשות לפנסיה	-	₪ 37,000
הוצאות רפואיות לעבר ולעתיד	-	₪ 30,000
<u>עזרת צד שלישי לעבר ולעתיד</u>	-	<u>₪ 30,000</u>
סה"כ	-	₪ 376,364

87. הפיצוי בגין התאונה הראשונה מסתכם בסך של **94,091** ₪ בצירוף הפיצוי בגין הנזק

הלא ממוני והפסד השכר המלא בסך של **16,360** ₪ וסה"כ **110,451** ₪. הפיצוי בגין

התאונה השנייה מסתכם בסך של **282,273** ₪ בצירוף הנזק הלא ממוני בסך של **20,689**

₪ וסה"כ **302,962** ₪.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44662-03-13 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

תשלומי המל"ל

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

88. כאמור, הצדדים הגיעו להסכמה לפיה מכל סכום שייפסק לתובעת ינוכה סך של 90,000 ₪. בהחלטתי מיום 2.10.17 התבקשה עמדת הנתבעות בדבר אופן ניכוי תשלומי המל"ל מהפיצוי שיפסק לחובת כל אחת מהנתבעות.

89. בתגובה הודיעה הראל כי הינה משאירה ההכרעה לשיקול דעת ביהמ"ש. הפניקס הודיעה כי נכון יהיה לנכות בגין חלקה של הראל 1/3 מתגמולי המל"ל ומחלקה של הפניקס 2/3, כפי שחלקה של כל אחת מהן בנכות הרפואית.

90. אלמלא הסדר הפשרה שבין הנתבעות למל"ל, (בהנחה כי ההסכם בין הראל לבין המל"ל חל במקרה דנן), חלקה של כל אחת מהנתבעות היה נקבע בהתאם לחלקה בנכות הרפואית. משכך, דעתי כדעת הפניקס כי מהפיצוי בו חויבה הראל ינוכה סך של 30,000 ש"ח, ומהפיצוי בו חויבה הפניקס ינוכה סך של 60,000 ₪.

91. לפיכך, על הראל לפצות את התובעת בסכום של **80,451** ₪ ועל הפניקס לפצותה בסכום של **242,962** ₪.

סוף דבר

92. לפיכך, הנני מחייב את הנתבעות לשלם לתובעת, בהתאם לחלוקה המפורטת לעיל, הסך של **323,413** ₪ בצירוף שכ"ט עו"ד בשיעור של 15.21%. הסכומים הנ"ל יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד פסק-הדין ועד למועד התשלום בפועל. כן תישאנה הנתבעות על פי **חלקן היחסי**, באגרת בימ"ש והוצאות משפט, לרבות באגרת בימ"ש החלה על הנתבעות בגין ניהול ההליך.

93. מהסכום הכולל שעל כל אחת מהנתבעות לשלם לתובעת, יש לנכות בחלקים **שווים** את הפיצוי התכוף ששולם לתובעת ובצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד התשלום.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44662-03-13 פליקס ואח' נ' הראל- חברה לביטוח בע"מ ואח'

1

2

ניתן היום, כ"ו אלול תשע"ז, 17 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.

3

4 חתימה

5

6

7

8

9

